

Arrest

nr. 125 741 van 18 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 7 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 april 2014 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DEN BROECK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ugandees staatsburger van Muganda origine te zijn, afkomstig van Kampala, waar u geboren werd op 30 mei 1979. Aanvankelijk leefde u in Kawempe, maar rond uw 15e verhuisde u met uw familie naar Namungoona. Reeds op school merkte u dat u zich weinig aangetrokken voelde tot jongens. Waar leeftijdsgenootjes zowel vriendinnen als vriendjes hadden, had u slechts een vriendin waarmee u erg goed bevriend was. Jongens interesseerden u niet. In 1998 beëindigde u de secundaire school. Uw vader wou niet meer voor uw schoolgeld betalen, hij vond dat u een man moest zoeken om het voor u te betalen, met wie u dan nadien zou trouwen. U weigerde echter de man die hij

had uitgekozen op te zoeken en probeerde zelf uw studies te bekostigen door te zingen en traditionele dansen uit te voeren in clubs en theaters. Zo leerde u (R.) kennen. Hij woonde in Nabweru en u trok bij hem in, aanvankelijk zonder dat er een relatie van kwam. U besloot zich aan hem te verbinden. Zo kon u meteen aan uw vader uitleggen waarom u de man die hij voor u had uitgekozen niet wilde ontmoeten. U besloot zich aan (R.) te verbinden en op 26 aug 2002 werd uw dochter (D.) geboren. Een jaar na haar geboorte kwam (R.) om bij een motorongeval. Sinds 2003 had u een relatie met een vrouw, (S.B.). Jullie raakten bevriend terwijl ze u hielp met het verkopen van tweedehandskleding en ze bracht veel tijd door bij u thuis, hoewel ze ook een kamer had op de campus waar ze studeerde. Uw vader ontdekte na enige tijd dat u een lesbische relatie had en hij nam uw dochter van u af in augustus 2006. Begin 2007 ging u de ontvoering aangeven bij de politie, maar uw vader toonde met foto's aan dat u lesbisch geworden was. U wist vrij te komen door beroep te doen op de minnares van (J.K.), een bekende generaal in Uganda, die zijn invloed aanwendde om u vrij te krijgen. Zijn minnares heette (W.) en was een vriendin van u. Nadat u vrijkwam verbleef u enige tijd bij (W.). Tijdens uw verblijf in haar huis werd u in haar afwezigheid twee maal verkracht door (J.K.), waardoor u besloot toch naar uw voormalige adres in Nabweru terug te keren. U bleek zwanger van (J.K.) en ontdekte tijdens uw zwangerschap dat (J.K.) u bovendien besmet had met het HIV virus. Op 20 mei 2008 werd uw zoon (D.A.) geboren. In juni 2008 probeerde u met enkele bekende Ugandese LGBT-activisten de belangen van LGBT (Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender) aan te kaarten tijdens een aidsconferentie georganiseerd door TASO. Jullie mochten er echter niet binnen en werden meegenomen voor ondervraging. Zelf weigerde u een verklaring af te leggen en werd u meteen vrijgelaten, maar anderen werden langer vastgehouden. In september 2008 was er een inval in het huis van (O.G.), waar u met enkele vrienden aanwezig was. (O.G.) en uzelf werden gearresteerd en enkele dagen vastgehouden. U wist opnieuw vrij te komen, nu met behulp van de leden van SMUG. Intussen stond u echter bekend als homoseksueel en uw naam verscheen al enkele keren in de krant. Begin oktober 2008 werd u samen met (O.G.), (P.) en nog een andere vriend aangevallen toen u terugkwam van een film. Toen u aan uw aanvallers probeerde te ontsnappen viel u over een openbaar toilet en raakte u zwaargewond. U verbleef twee maand in het ziekenhuis en ging vandaaruit naar Entebbe Road, waar (S.B.) een nieuwe verblijfplaats had gevonden. Eind 2009 overleed (J.K.), dus hij zou u niet meer kunnen helpen moest u in de problemen raken. U was nog steeds ziek en uw moraal was laag. U vertrok op 25 november 2010 uit Uganda en reisde via Congo en de Centraal Afrikaanse Republiek naar Tunesië, waar u eind 2010, begin 2011 aankwam. Na drie nachten in Tunesië vertrok u per schip naar België. U vroeg op 10 januari 2011 asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt homoseksueel te zijn en in uw land van herkomst een lesbische relatie gehad te hebben met (S.B.) (zie gehoorverslag CGVS d.d. 27/9/2013 p. 5,6,7). U verklaart verschillende malen gearresteerd te zijn vooraleer u uw land ontvlucht bent (zie CGVS d.d. 27/9/2013 p. 13, 16, 17).

Doorheen uw verklaringen kon u echter niet overtuigen van uw beweerde homoseksualiteit, noch van de vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt in uw land.

Vooreerst dient opgemerkt dat de bewijslast bij een asielaanvraag rust op de asielzoeker zelf, die zijn relaas moet staven en de waarheid moet vertellen. Uw asielaanvraag kan enkel beoordeeld worden op basis van uw verklaringen, die plausibel en geloofwaardig moeten zijn.

In uw geval moet er vooreerst worden vastgesteld dat u zich voordoet als Kiiza Brenda, een homoseksuele Ugandees die op 10 september 2008 gearresteerd werd samen met (O.G.) en tot 17 september werd vastgehouden, om uiteindelijk vrij te komen met behulp van SMUG (Sexual Minorities Uganda) (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 17). U legt een artikel voor om dit te staven, maar in dit artikel worden Georgina (a.k.a. (O.G.)) en Kiiza (a.k.a. Brenda) omschreven als twee transgender mannen (dus mannen die zich als vrouwen kleden), terwijl u zich voorstelt als een lesbische vrouw. Niet enkel het artikel dat u voorlegt, maar ook het overgrote deel van de andere informatie die door het CGVS over de persoon Kiiza Brenda kan gevonden worden, zowel over het incident in september 2008 als over andere incidenten, spreken over Kiiza Brenda als een transgender man (zie informatie administratief dossier). Geconfronteerd met deze vaststelling stelt u slechts dat er veel geschreven wordt, maar dat u het niet zal corrigeren indien het fout is, omdat er dan enkel nog meer over u geschreven zou worden (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 20). Wanneer u tijdens een tweede gehoor opnieuw geconfronteerd wordt met de vaststelling dat de gevonden informatie over Kiiza Brenda grotendeels stelt dat deze persoon een homoseksuele man is, herhaalt u dat u met (O.G.) gearresteerd werd en dat u nooit hoorde van een mannelijke Brenda (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 17). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Gevraagd of er iets geschreven werd over uw arrestatie met (O.G.), stelde u dat er over geschreven werd en dat ze alles correct schreven, behalve het aantal dagen dat u gearresteerd werd (CGVS d.d. 17/12/2013 p.

17). U stelde dat u tien dagen gearresteerd werd, hoewel ze schreven dat het er maar 7 waren (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 13, 17). Eigenaardig genoeg had u eerder zelf verklaard dat u van 10 september 2013 tot 17 september 2013 - dus zeven dagen - werd vastgehouden (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 17) en dat in het artikel dat u voorlegde geschreven werd dat u tien dagen werd vastgehouden (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 21). Deze wisselende en onderling strijdige verklaringen komen weinig doorleefd over. Bovendien vermeldt u geen enkele keer spontaan dat u als man werd omschreven, terwijl u een vrouw bent (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 21 en CGVS d.d. 17/12/2013 p. 17). Nochtans zou men verwachten dat u zelf zou opgemerkt hebben dat ze een fout maakten met betrekking tot uw geslacht, aangezien dit ook gebeurde in het artikel dat u zelf voorlegde (zie administratief dossier).

Er dient dus te worden vastgesteld dat er in de meeste artikels die door het CGVS worden teruggevonden - m.b.t. het incident waarbij u in september 2008 met (O.G.) gearresteerd werd en m.b.t. de persoon Kiiza Brenda in het algemeen - wordt gesteld dat Kiiza Brenda een homoseksuele transgender man (of een man die zich als vrouw kleedt) is. Eén artikel noemt Kiiza Brenda een transgender met een mannelijk gezicht en een vrouwelijk lichaam. Nergens wordt Kiiza Brenda genoemd als een lesbische vrouw. (Zie informatie administratief dossier.) U verklaart in september 2008 samen met (O.G.) gearresteerd te zijn en u stelt dat (O.G.) contact opnam met SMUG en dat (F.M.) en (P.J.) jullie kwamen helpen (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 17). Echter, zelfs in de open brief die (F.M.) en (D.K.) over het incident schreven, wordt gesteld dat zowel u als (O.G.) transgender mannen zijn (zie informatie administratief dossier). Hoewel kan worden aangenomen dat er in de media niet steeds accuraat gerapporteerd wordt, blijkt in dit geval dat u verklaarde (F.M.) en (D.K.) persoonlijk te kennen (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 5, 7, 12). Er kan dan ook niet worden aangenomen dat zelfs zij de informatie m.b.t. uw geslacht, indien deze foutief zou zijn, zomaar zouden overnemen zonder enige correctie. **De enig mogelijke conclusie is dan ook dat u niet de persoon bent die met (O.G.) werd gearresteerd in september 2008**, waarbij kan worden opgemerkt dat u zich poogt voor te doen als iemand die u niet bent, in een poging de asielinstanties te misleiden. Aldus kan worden gesteld dat u het CGVS de ware toedracht en uw ware identiteit verbergt waardoor u het niet toelaat om uw werkelijke asielrelaas te beoordelen. Dit wordt verder versterkt door tegenstrijdige en vage verklaringen met betrekking tot de andere vervolgingsfeiten waarvan u melding maakt.

Zo verklaarde u te hebben deelgenomen aan een aidsconferentie in Kampala in juni 2008, maar u kan de naam van het hotel waar deze aidsconferentie plaatsvond niet zeggen, u kan slechts omschrijven waar het zich bevond (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 5, 6). Opvallend is dat u verklaart dat ook Pepe Julian aanwezig was en gearresteerd werd op deze aidsconferentie (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 5, 6). Er zijn verschillende rapporteringen te vinden dat (P.J.) (a.k.a. (O.P.)), CGVS d.d. 17/12/2013 p. 15) inderdaad gearresteerd werd tijdens een aidsconferentie begin juni 2008 in Kampala. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt werd deze conferentie gesponsord door verschillende internationale organisaties en bijgewoond door 1700 participanten uit 70 landen. Naast (P.J.) werden nog twee andere mensen gearresteerd. Deze conferentie vond plaats in het Imperial Royale Hotel in Kampala. (Zie informatie administratief dossier.) U heeft het echter over een conferentie die door TASO georganiseerd werd en waar ongeveer 70 mensen op aanwezig waren en waar naast (P.J.) nog andere bekende LGBT-activisten zouden geprotesteerd hebben, zoals (V.M.), (D.K.), (K.), (N.) en (G.) (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 5, 6). Men kan echter niet aannemen dat er in dezelfde maand nog een tweede aidsconferentie heeft plaatsgevonden, waar (P.J.) eveneens gearresteerd werd, maar waarover in de media in het geheel niet gerapporteerd werd, zeker aangezien u stelt dat zowat alle gekende Ugandese LGBT-activisten op deze conferentie aanwezig waren. Uw verklaringen komen dan ook voor als geënt op publiek bekende gebeurtenissen die niet zelf werden ervaren en strijdig zijn met objectieve informatie waarover het CGVS beschikt.

Verder legde u verklaringen af over een zeker (K.), die eveneens aanwezig zou zijn geweest op de conferentie waar (P.J.) gearresteerd werd (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 7) en die u kent als voorzitter van FRUG (Freedom Room Uganda) (sic) (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 13, 14). Ook stelt u dat zij aanwezig was toen u met enkele mensen naar de cinema ging (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 6, 7) en bij terugkomst werd aangevallen (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 9 en CGVS d.d. 17/12/2013 p. 6, 7). Gevraagd naar haar volledige naam moest u het antwoord schuldig blijven en stelde u dat u haar niet persoonlijk kende ('Ik sprak nooit met haar') en dat ze misschien niet eens weet dat u leeft (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 14). Dit is in strijd met uw eerdere verklaringen, waaruit mocht blijken dat u (onder andere) met haar naar de film ging (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 7).

Met betrekking tot uw eerste arrestatie, die zou plaatsgevonden hebben nadat u via de politie uw dochter van bij uw ouders probeerde terug te halen (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 13), kan het volgende opgemerkt worden. U stelt dat u begin 2007 naar het politiekantoor in Namungoona ging, waar u drie dagen werd vastgehouden, omdat uw vader verklaarde dat u lesbisch was (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 13, 14). Nadat u door toedoen van (J.K.) zou zijn vrijgekomen (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 13), verbleef u zes tot zeven weken bij zijn vriendin (W.) (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 3). Tijdens dit verblijf zou u twee

maal verkracht zijn door (J.K.) (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 5), waardoor u opnieuw zwanger raakte en op 20 mei 2008 uw zoontje geboren werd (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 4). Terugtellend van de geboorte van uw zoontje zou u dus volgens uw verklaringen minstens tot eind augustus 2007 bij (W.) verbleven hebben, aangezien u zwanger raakte tijdens uw verblijf bij haar. Daar u slechts zes tot zeven weken bij (W.) verbleven hebt, zou u dan ten vroegste in juli 2007 naar het politiekantoor gegaan zijn, en niet begin 2007, zoals u verklaarde. Ook verklaarde u dat u tijdens uw verblijf (K.) opbelde om haar raad te vragen i.v.m. de problemen die u met (J.K.) had (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 4). Dit is, opnieuw, strijdig met uw latere verklaring dat u haar nooit sprak (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 14).

Met betrekking tot de publicatie van uw naam in de media die over LGBT berichten, legt u eveneens vage en incoherente verklaringen af. Zo verklaart u enerzijds dat uw naam reeds voor uw arrestatie begin 2007 gepubliceerd werd (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 4), en dat ook uw arrestatie in september 2008 gelinkt zou zijn aan een artikel waarin uw naam werd genoemd (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 17) [in een lijst met namen van homoseksuelen]. Tijdens het tweede gehoor verklaart u echter dat er in 2007 enkel verscheen dat de dochter van een sheik lesbisch zou zijn, en stelt u nu dat uw naam pas in 2009 voor het eerst verscheen (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 16), na uw beweerde arrestaties. U legt echter geen enkele publicatie voor waarin uw naam op een lijst met homoseksuelen voorkomt (zoals u verklaart, CGVS d.d. 17/12/2013 p. 16). In het enige artikel dat u voorlegt, wordt u (zoals hierboven reeds gesteld) genoemd als 'Kiiza aka Brenda', een homoseksuele transgender man. Uit de informatie die het CGVS ter beschikking heeft blijkt dat de naam Kiiza Brenda reeds in 2005 in de media verscheen, maar ook hier gaat het over een man die zich als een vrouw kleedt. (Zie informatie administratief dossier.)

Daar bovenstaande incoherenties betrekking hebben op de problemen die u tijdens de beleving van uw homoseksualiteit in Uganda zou gekend hebben, laten zij toe vraagtekens te plaatsen bij uw beweerde homoseksualiteit.

Bij uw beweerde relatie met (S.B.) kan tenslotte opgemerkt worden dat u stelt een relatie met haar gehad te hebben sinds 2003 tot op het moment dat u het land verliet op 25 november 2010 (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 5,14). Het is dan ook opvallend dat u slechts twee maal contact met haar zou gehad hebben sinds u in België bent, waarna u het contact verloren zou zijn (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 4). Eveneens opvallend is dat u de naam van haar ouders niet kent (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 24). Evenmin kan u met zekerheid zeggen of (S.B.) sinds ze in Kampala was (sinds haar 15e, CGVS d.d. 27/9/2013 p. 23) en voor u haar ontmoette (in 2003, dus toen ze ongeveer 21 was, CGVS d.d. 27/9/2013 p. 5) nog andere relaties had (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 23), noch kan u met zekerheid zeggen of ze voor u nog relaties met vrouwen had of hoe ze ontdekte dat ze lesbisch was (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 23, 24). U verklaarde dat het moeilijk was hierover te spreken (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 24). Nochtans zou men verwachten dat u hier met haar over sprak en haar er vragen over stelde, zeker aangezien u stelt dat het in uw land moeilijk is om een homoseksuele partner te vinden (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 11, 12) en zij het eerste meisje was waarmee u uw lesbische geaardheid kon beleven en met wie u seksuele ervaringen had (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 22). **Uw lacuneuze verklaringen over (S.B.)'s relationele ervaringen maken dat er vraagtekens geplaatst kunnen worden bij uw relatie met (S.B.) en bijgevolg eveneens bij uw beweerde homoseksualiteit in het algemeen.** Er kan immers niet worden aangenomen dat u geen informatie zou inwinnen over uw vriendin haar eerdere relationele ervaringen wanneer u er uiteindelijk in slaagt om een homoseksuele relatie aan te gaan, zeker nu u in een land woont waar homoseksualiteit wettelijk verboden is en door de maatschappij als geheel streng veroordeeld wordt (zie informatie administratief dossier).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw identiteit legde u een geboorteakte voor. Dit document bevat echter geen enkel objectief element (foto van u voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door het document wordt bedoeld. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat een vriendin van u het document verkreeg, louter door zich uit te geven voor Kiiza Brenda bij de diensten die geboorteaktes afleveren (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 16). Het document kan dus niet aangenomen worden als een bewijs van uw identiteit. Zoals reeds eerder uitgelegd, zijn er redenen om aan te nemen dat u zich onterecht poogt uit te geven voor Kiiza Brenda, een gekende homoseksuele transgender in Uganda. U legde geen documenten neer die toelaten uw reisweg te controleren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsverplichting.

Verzoeksters asielaanvraag werd afgewezen omdat zij niet de Brenda Kiiza blijkt te zijn die zij voorhield te zijn. Verzoekster stelt dat dit correct is. Verzoekster is niet de Brenda Kiiza die met (O.G.) gearresteerd werd en zo in de internationale media gekomen is. Bij de uiteenzetting van de feiten in onderhavig verzoekschrift stelt verzoekster dat zij op het CGVS verklaringen heeft afgelegd die deels onjuist zijn, dat zij zich heeft laten beïnvloeden door wat mensen in haar omgeving vertelden en dat zij haar verhaal heeft aangedikt onder invloed van slechte raadgevers. Verzoeksters naam is bij toeval ook Brenda Kiiza. Kiiza betekent "degene die na een tweeling geboren is".

Verzoekster stelt dat zij wel lesbisch is en hiervan bewijzen kan aanbrengen. Zij verwijst naar een schrijven van de heer (J.A.W.), die op 28 maart 2014 in Brussel was voor een conferentie waaraan verzoekster ook deelnam. De heer (J.A.W.) is ook gekend als "LongJones", is één van de bekendste homoactivisten uit Oeganda en kent verzoekster persoonlijk. Hij bevestigt dat zij actief was in het homo-activistisch milieu en elkaar van daar kennen. Hij vertelde aan verzoeksters raadvrouw dat Spectrum een vrouwenvleugel wilde omdat dit noodzakelijk was om bepaalde fondsen te krijgen (Mama Cash). Verzoekster was betrokken bij dit project, dat ging over HIV-preventie en -verzorging bij homo's en lesbiennes. Zij werkte mee met het opzetten van het project, dat uiteindelijk niet is doorgegaan.

Er zijn heel wat elementen in het dossier die aantonen dat verzoekster lesbisch is. Zij sprak met kennis van zaken en zeer doorleefd over het leven als lesbische vrouw in Kampala. Zij heeft het over de "gay community", waarin iedereen elkaar kent en iedereen elkaar een beetje wantrouwt. Zij weet dat er vanuit de Europese Unie veel geld wordt gegeven aan projecten rond homoseksualiteit. Zij kent clubs en dancings en andere plaatsen waar homo's elkaar ontmoeten, zij specificeert wie waar kwam, welke "soort" homo's waar uitgingen. Dit is zeer gedetailleerde informatie die slechts een "insider" kan hebben. Zij kent ook de namen van de bekendste homoactivisten, waarvan sommigen zelfs erg goed, zoals (P.J.). Zij kent ook zeer goed de Oegandese wetgeving rond homoseksualiteit. In België is zij in contact met andere homo's uit Oeganda en is zij actief in het halebimilieu. Zij nam deel aan de conferentie "The political use of homophobia", waarvan zij foto's bijbrengt. Verschillende omwille van hun homoseksualiteit erkende Oegandese vluchtelingen bevestigen dat zij haar kennen en weten dat zij lesbisch is. Verzoekster verwijst ook nog naar de verklaringen van (B.W.) van de New Yorkse politie, die een tijdje in Kampala heeft verbleven tijdens een missie van de Verenigde Naties in Soedan.

Verzoekster is zeer emotioneel over het feit dat zij slechts tweemaal contact had met haar vriendin (S.B.). Zij weende tijdens het interview wanneer het hierover ging. Zij merkte ook op dat zij met (S.B.) moeilijk kon spreken over diens relationele voorgaanden en diens ontdekking van haar homoseksualiteit. Verzoekster verwijst dienaangaande naar de Oegandese cultuur en stelt dat het niet is omdat men lesbisch is, dat men deze cultuur niet meer ondergaat. Onder verwijzing naar een rapport van Vluchtelingenwerk Vlaanderen meent verzoekster dat zij heel wat informatie gaf over haar relatie met (S.B.) en zeer liefdevol en geëmotioneerd over haar praat.

Onder verwijzing naar rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie en van de Raad meent verzoekster dat niet getwijfeld kan worden aan haar homoseksualiteit. Zij kent anderen uit het homomilieu in Oeganda en heeft hier ook activiteiten als lesbienne. In hoofde van verzoekster bestaat er een gegronde vrees voor vervolging omdat zij tot een welbepaalde sociale groep behoort die niet wordt geduld in Oeganda, waardoor zij daadwerkelijk de bescherming van de Oegandese overheid niet kan inroepen, precies omwille van het feit dat de Oegandese overheid de bevolking zelfs aanmoedigt om mensen van homoseksuele of lesbische geaardheid uit de maatschappij te stoten. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming meent verzoekster dat de bestreden beslissing hieromtrent geen enkele motivering voorziet. Zij meent bij een terugkeer naar Oeganda het risico te lopen op onmenselijke behandeling, niet alleen omwille van haar homoseksualiteit. Verzoekster verwijst naar een zaak van een andere Oegandese vrouw die op 12 januari 2013 werd overgedragen aan de Oegandese autoriteiten en kort

daarna stierf aan haar verwondingen wegens mishandeling. Verzoekster vreest hetzelfde lot, temeer daar het homofob klimaat in Oeganda sinds het begin van haar asielaanvraag nog erger is geworden, daar de anti-homosexuality-bill terug op tafel ligt.

2.1.2. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift de volgende stukken: een verklaring van (K.S.), (B.W.), (L.F.), (S.N.) en (N. M.) (stuk 2), een verklaring van (B.W.) (stuk 3), een verklaring van 'LongJones' (stuk 4) en foto's van een bijeenkomst op 27 en 28 maart 2014 (stuk 5).

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De Raad merkt op dat verzoekster geen enkel document ter staving van haar voorgehouden reisweg naar België bijbrengt, hetgeen, mede gelet op het feit dat zij zich bij haar asielrelaas uitgaat voor een ander persoon, een negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

Verder geeft verzoekster in onderhavig verzoekschrift toe dat zij niet de Brenda Kiiza is die met (O.G.) gearresteerd werd. Zij stelt dat zij op aanraden van "slechte raadgevers" haar relaas wat heeft "aangedikt". Hierbij dient echter opgemerkt dat verzoekster zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die zij aflegt en dat het invoeren van "slecht advies" van derden geen verschoning vormt voor het feit dat verzoekster manifest de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden.

In dit kader dient dan ook vastgesteld dat de kopie van de geboorteakte die verzoekster bijbracht (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), geen bewijswaarde heeft. Verzoekster stelt weliswaar dat zij "bij toeval" ook Brenda Kiiza heet, doch dit document is slechts een kopie dat geen enkel objectief gegeven bevat (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens). Aangezien documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen ondersteund worden, en uit onderhavig verzoekschrift blijkt dat verzoekster de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden wat betreft haar persoon, wordt in hoge mate afbreuk gedaan aan de bewijswaarde van dit document en zelfs aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

Verder kan evenmin geloof gehecht worden aan verzoeksters beweerde lesbische geaardheid. Waar zij ter staving hiervan een aantal verklaringen bijbrengt, merkt verweerder in zijn nota met opmerkingen terecht op dat deze verklaringen niet officieel zijn en evenmin een objectief karakter hebben. Verder dient opgemerkt dat de verklaring van (K.S.), (B.W.), (L.F.), (S.N.) en (N. M.) (stuk 2) niet eens de correcte spelling van het Engelse woord "lesbians" vermeldt, maar daarentegen herhaaldelijk melding maakt van "lazībians", hetgeen een onaannemelijke spellingsfout is die verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid en de bewijswaarde van deze verklaring. De verklaring van (B.W.) (stuk 3) vermeldt: "On a few occasions I was called upon to intervene on her behalf, in response to actions taken against her by the Uganda Police Force regarding issues related to her sexuality and related activities", terwijl verzoekster doorheen haar gehoren geen enkele keer melding maakte van de tussenkomst van (B.W.) wanneer zij met de Oegandese politie in aanraking kwam (zie administratief dossier, stuk 8). Bovendien vermeldt de bijgevoegde kaart van "NYPD" "RETIRED 03 15 2000", terwijl (B.W.) verklaart in 2006 op een missie van de Verenigde Naties in Soedan te zijn geweest, en is het paspoort waarvan een kopie

werd bijgevoegd, vervallen sinds 30 juli 2010. Het geheel van voorgaande vaststellingen maakt dat afbreuk wordt gedaan aan de bewijswaarde van deze verklaring en aan de geloofwaardigheid van verzoeksters bewering lesbisch te zijn. Wat betreft de verklaring van "LongJones" (stuk 4) dient opgemerkt dat verzoekster deze verklaring reeds neerlegde op het CGVS (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) en dat deze verklaring vermeldt dat hij verzoekster leerde kennen in 2005, terwijl verzoekster zelf verklaarde hem te hebben leren kennen in 2004 (gehoorverslag CGVS 17 december 2013, p. 12). Aldus kan er ook aan deze verklaring geen bewijswaarde worden gehecht en evenmin aan het feit dat verzoekster en "LongJones" elkaar zouden kennen in het kader van haar activiteiten als lesbische vrouw in Oeganda. De foto's die verzoekster bijbrengt van een bezoek aan een conferentie (stuk 5) kunnen evenmin haar lesbische geaardheid aantonen, gelet op de mogelijke inscenering van plaats en omstandigheden. Bovendien is het feit op zich dat verzoekster een conferentie over "The political use of homophobia" bijwoont, nog geen bewijs dat zij zelf lesbisch zou zijn. Waar verzoekster nog verwijst naar rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie en van de Raad, dient opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie en van de Raad heeft geen precedentenwerking en ieder dossier wordt individueel beoordeeld.

Waar verzoekster nog verwijst naar haar verklaringen aangaande het homomilieau in Oeganda en haar beweerdde relatie met (S.B.), dient opgemerkt dat het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen geen dienstig verweer is. De bestreden beslissing stelt dan ook zeer terecht: *"Bij uw beweerdde relatie met (S.B.) kan tenslotte opgemerkt worden dat u stelt een relatie met haar gehad te hebben sinds 2003 tot op het moment dat u het land verliet op 25 november 2010 (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 5,14). Het is dan ook opvallend dat u slechts twee maal contact met haar zou gehad hebben sinds u in België bent, waarna u het contact verloren zou zijn (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 4). Eveneens opvallend is dat u de naam van haar ouders niet kent (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 24). Evenmin kan u met zekerheid zeggen of (S.B.) sinds ze in Kampala was (sinds haar 15e, CGVS d.d. 27/9/2013 p. 23) en voor u haar ontmoette (in 2003, dus toen ze ongeveer 21 was, CGVS d.d. 27/9/2013 p. 5) nog andere relaties had (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 23), noch kan u met zekerheid zeggen of ze voor u nog relaties met vrouwen had of hoe ze ontdekte dat ze lesbisch was (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 23, 24). U verklaarde dat het moeilijk was hierover te spreken (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 24). Nochtans zou men verwachten dat u hier met haar over sprak en haar er vragen over stelde, zeker aangezien u stelt dat het in uw land moeilijk is om een homoseksuele partner te vinden (CGVS d.d. 17/12/2013 p. 11, 12) en zij het eerste meisje was waarmee u uw lesbische geaardheid kon beleven en met wie u seksuele ervaringen had (CGVS d.d. 27/9/2013 p. 22). Uw lacuneuze verklaringen over (S.B.)'s relationele ervaringen maken dat er vraagtekens geplaatst kunnen worden bij uw relatie met (S.B.) en bijgevolg eveneens bij uw beweerdde homoseksualiteit in het algemeen. Er kan immers niet worden aangenomen dat u geen informatie zou inwinnen over uw vriendin haar eerdere relationele ervaringen wanneer u er uiteindelijk in slaagt om een homoseksuele relatie aan te gaan, zeker nu u in een land woont waar homoseksualiteit wettelijk verboden is en door de maatschappij als geheel streng veroordeeld wordt (zie informatie administratief dossier)."*

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS